

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 579/2025-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 56Ek/142/2024 z 25. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 16. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 56Ek/142/2024 z 25. septembra 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a prikázať okresnému súdu zdržať sa ďalšieho výkonu exekúcie.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnutým uznesením bol zamietnutý návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie. Ide o exekučné konanie vedené proti sťažovateľovi na základe návrhu oprávneného L U D O, spol. s r.o., Tatranská 295, Považská Bystrica, IČO 36 021 237, o vymoženie 12 879,77 eur s príslušenstvom. Sťažovateľ namieta, že jeho návrh na zastavenie exekúcie bol zamietnutý napriek tomu, že v predmetnej veci prebieha na Najvyššom súde Slovenskej republiky dovolacie konanie na základe ním 26. januára 2024 podaného dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/34/2023-127 z 25. októbra 2023. Dodal, že okresný súd ignoruje existenciu jeho dovolania a naďalej povoľuje pokračovať v exekúcii zrážkami z jeho starobného a výsluhového dôchodku, ako aj zriadením záložného práva na sťažovateľov dom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a napadnutým uznesením okresného súdu.

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd v tejto súvislosti v prvom rade poukazuje na § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak. Sťažovateľ však nie je zastúpený advokátom a ani ústavný súd nepožiadaval o ustanovenie mu advokáta v konaní pred ústavným súdom. Z uvedeného dôvodu ústavný súd konštatuje, že v prípade sťažovateľa tak nedošlo k splneniu jednej zo základných procesných požiadaviek, ktorá je obligatórnym zákonným predpokladom konania pred ústavným súdom. Preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom.

6. Zároveň ústavný súd vo vzťahu k ďalšej požiadavke týkajúcej sa splnenia náležitostí ústavnej sťažnosti dáva do pozornosti, že z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť aj náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia ústavnej sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (I. ÚS 173/2022).

7. Sťažovateľ však v predmetnej ústavnej sťažnosti okrem vyslovenia svojej nespokojnosti s tým, že okresný súd zamietol jeho návrh na zastavenie exekúcie, nepredniesol v zásade žiadnu (nielen ústavnoprávne relevantnú) argumentáciu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu. Preto ústavný súd musí vzhľadom na uvedené konštatovať, že v zásade úplná absencia akéhokoľvek ústavnoprávne relevantného odôvodnenia či predstretia ústavnoprávne relevantnej argumentácie vo vzťahu k napadnutému uzneseniu spôsobuje za následok to, že ústavná sťažnosť trpí absenciou zákonných náležitostí, medzi ktoré je právne aj vecne nevyhnutné zaradiť najmä ústavnoprávne relevantné odôvodnenie podaného návrhu. Ústavný súd s poukazom na uvedené zároveň zdôrazňuje, že v zmysle svojich právomocí a postupu nemá podľa ústavy a zákona o ústavnom súde postavenie vyšetrovacieho orgánu, ktorý si sám vyabstrahuje obsah podania tak, aby o ňom mohol rozhodnúť, za predpokladu, že tak neurobil samotný sťažovateľ (obdobne I. ÚS 179/2025).

8. Ústavná sťažnosť preto v danom rozsahu nespĺňa požiadavky kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám, pretože neobsahuje relevantnú ústavnoprávnu argumentáciu [požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Pretože sa nesplnenie zákonom stanovených náležitostí týka základnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľa (aj vzhľadom na už uvedený primárny dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti) nevyzýval na odstránenie tohto nedostatku (m. m. II. ÚS 102/2019, I. ÚS 229/2022). Ústavná sťažnosť sťažovateľa by tak mohla byť odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom aj v dôsledku absencie jej ústavnoprávne relevantného odôvodnenia.

9. Ústavný súd na záver dodáva, že dopytom na Informačnom centre okresného súdu zároveň zistil, že sťažovateľ 8. októbra 2025 podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, o ktorej dosiaľ nebolo rozhodnuté. Uvedené by tak zároveň odôvodňovalo odmietnutie tejto ústavnej sťažnosti aj z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

10. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu